

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed skal fortolkes således, at de er til hinder for en regel i en medlemsstat, der tillader, at fristen for forbrugerenes anlæggelse af søgsmål er kortere end to år regnet fra leveringen af varen, når nævnte medlemsstat har gjort brug af den mulighed, der er fastsat i den sidstnævnte af disse bestemmelser i dette direktiv, og sælgeren og forbrugeren har aftalt en ansvarsperiode for sælgeren på under to år, nærmere bestemt et år, for den omhandlede brugte vare.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2017 — »Vakarų Baltijos laivų statykla« UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-151/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra c) — fritagelse for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof med henblik på sejlads i farvande i Den Europæiske Union og til at producere elektricitet om bord på et fartøj — motorbrændstof, der anvendes af et skib til at sejle fra det sted, hvor det blev bygget, til en havn i en anden medlemsstat med henblik på dér at blive lastet med dets første kommercielle last)

(2017/C 293/10)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Vakarų Baltijos laivų statykla« UAB

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Konklusion

- 1) Artikel 14, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på brændstof, der anvendes til at sejle et skib uden last fra en havn i en medlemsstat, i det foreliggende tilfælde den medlemsstat, hvor det blev bygget, til en havn i en anden medlemsstat med henblik på dér at blive lastet med varer, der efterfølgende skal transporteres til en tredje medlemsstat.
- 2) Artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/96 skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning såsom den i hovedsagen omhandlede, der udelukker en anvendelse af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, hvis leveringen af energiprodukter til et skib er blevet foretaget, uden at den pågældende lovgivnings formelle krav er blevet overholdt, selv om leveringen er i overensstemmelse med alle de betingelser for anvendelse, der er fastsat i den pågældende bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.